

Sztandar Polski

Sztandar Polski wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt. Przedpłata kwartalna napocześnie wynosi 11,10 mk. a z odnośnieniem do domu 30 fenygów miesięcznie włącznie.

Za ogłoszenia płaci się za rządęk drobnego druku lub tegoż miejsce 50 fen., w reklamach przed ogłoszeniem 1,60 mk. Przy częstem ogłaszanu opust.

Redakcja, ekspedycja i drukarnia „Sztandaru Polskiego“ znajdują się w Gliwicach, Dolnowałowa (Niederwallstr. 6.) — Telefon 270.

„Niech żywi nie tracą nadziei, lecz przed narodem niosą oświaty kaganiec“.

Nakładem „Sztandaru Polskiego“, Tow. z ogr. por. w Gliwicach — Członkami M. Kwiatkowskiego w Gliwicach, Dolnowałowa 6. — Redaktor odpowiedzialny Paweł Kowol w Gliwicach

Niemcom grozi katastrofa gospodarcza.

Wskutek spadku cen w Niemczech i na całym świecie zapanował zastój w niemieckim handlu i przemyśle. Wszyscy wstrzymują się od kupowania, bo spodziewają się, że ceny obniżą się jeszcze więcej. Zagranica również nie kupuje w Niemczech obecnie, gdyż wskutek wzrostu marki niemieckiej towar niemiecki stał się za drogim. Wskutek tego prasa niemiecka stwierdza, że Niemcom grozi niebywała katastrofa gospodarcza i że liczba bezrobotnych wzrasta stale ogromnie.

Sprawozdanie Sztabu generalnego wojsk polskich.

Sprawozdanie z dnia 24. maja brzmi:

Na odcinku na południe od Dźwiny słabną ataki nieprzyjaciela, skierowane dotychczas główną siłą w kierunku toru kolejowego przez Głębokę. Nieprzyjaciel ponowił natomiast znaczniejszymi siłami próby sforsowania Berezyny. Szczególnie uporczywie atakowali bolszewicy nasz przyczółek w Borysowie. Wszystkie uderzenia na linii rzeki Berezyny zostały krwawo odparte. Na Ukrainie bez ważniejszych wydarzeń.

1. Zast. Szefa Sztabu Gen., Kuliński, gen.-ppor. Warszawa. (Pat.) Komunikat sztabu generalnego z dnia 26. maja.

Na południe od Dźwiny nieprzyjaciel rzucając nowe rezerwy, odnowił swe ataki w kierunku toru kolejowego Głębokę—Budslaw, walka na tym odcinku trwa.

Na południe od Borysowa znaczne siły bolszewików zdołały przekroczyć Berezynę. Oddziały nasze koncentrycznym atakiem, przebiły się ponownie do Berezyny, odcinając nieprzyjacielowi odwrót, wzięto kilkuset jeńców i kilkanaście karabinów maszynowych. Rozbitki nieprzyjacielskie kryją się w popłochu w lasach za naszym frontem.

Na terenie ukraińskim oddziały nasze na przedpolu przyczółka mostowego w Kijowie zajęły w wypadkach Krasilówkę i Trzebrzechowo koło Ryszczyna nad Dnieprem; zręcznym manewrem rozbito oddział bolszewików biorąc 40 jeńców.

Kijów znajduje się bez przerwy w ręce połączonych wojsk polskich i ukraińskich.

Polska Agencja Telegraficzna donosi:

Konferencja przedstawicieli ludności odbyła się w Kijowie pod przewodnictwem wiceprezydenta ukraińskiego. Utworzony został komitet prowizoryczny, złożony z najbardziej znanych osób politycznych. Zorganizowano władze administracyjne i komunalne. Przedsięwzięto zarządzenia w celu aprowizacji ludności, której entuzjazm był wielki, kiedy dywizje ukraińskie pod dowództwem Udowienka weszły do Kijowa. Wiele wolontaryszów wstąpiło do wojska ukraińskiego. Kijów dostarczył ich wiele tysięcy.

O położeniu na froncie polskim piszą nam jeszcze: Prasa niemiecka na Górnym Śląsku święci niebywałe triumfy, albowiem według doniesień z Pragi z Czech i Kopenhagi bolszewicy gromią Polaków i odebrali im już Kijów. Wśród wszelakich bolszewików górnośląskich i ich prasy zapanowała szalona radość: „Tłustymi nagłówkami Niemcy obwieszają swoim czytelnikom, że czerwone wojska Trockiego biją Polaków na całej linii! Kijów został zajęty z powrotem przez bolszewików! Hoch, Hurra! Otóż nadaremna radość Niemców, albowiem oni cieszą się z własnych snów.“

Co właściwie wydarzyło się na froncie polskim? Pod Kijowem i na południe od Kijowa na froncie ukraińskim sytuacja nie doznała żadnej poważnej zmiany. Bolszewicy gromadzą wprawdzie wzdłuż całego ukraińskiego frontu a zwłaszcza na wschód od Białej Cerkwi znaczne siły ale wszystkie ataki łamią się wśród wielkich strat. Wszystkie jednak wysiłki bolszewickie rozbijają się o męstwo wojsk polskich. Czerwone armie próbują szczęścia raz po raz z rozpaczliwym wysiłkiem, bo chodzi o ostatnią próbę sił między Rosją a Polską. Dotychczas bolszewicy żadnego ze swych celów nie osiągnęli, nie przerwali nigdzie frontu polskiego.

go i nie zajęli żadnego ważnego strategicznie punktu. Polacy odrzucili gromadzącego się nieprzyjaciela i przeprowadzili działalność wypadową, która odrzuciła nieprzyjaciela daleko na wschód i zadała mu dotkliwe straty. Około Bobruiska wojsko polskie dziarskim koncentrycznym natarciem zniosło jedną brygadę bolszewicką. W walkach na Berezynie oddziały polskie wzięły 400 jeńców i kilkanaście karabinów maszynowych. Widzimy więc, że radość niemiecka zupełnie wpadła do wody. Niech Niemcy wyciągną dla siebie z tego naukę dobrze im znaną według ich własnego przysłowia: „Wer zulezt lacht, lacht am besten.“ Rzeczywiście niebywałe triumfy prasy niemieckiej były dla nas Polaków doskonałym zbiorem humorystycznym orzeźwiającym w tak naprężonej chwili nasze umysły.

Posel państwa Serbów, Kroatów i Słoweńców złożył Polsce życzenia południowych słowian.

W dniu 22. maja r. odbył się w Warszawie akt wręczenia na uroczystej audyencji listów uwierzytelniających przez pierwszego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Jugosławii J. Simić'a.

Posel Simić wręczył Naczelnikowi Państwa list uwierzytelniający J. K. Mości Króla Serbów, Kroatów i Słoweńców, przy czym wygłosił mowę audyencyonalną, w której między innymi powiedział:

Naród polski urzeczywistnił swe zjednoczenie i swą niepodległość dzięki bohaterskim ofiarom swych synów, dzięki ich krwi, przelanej dla ideału, dzięki szlachetnej pomocy, której nasi potężni sprzymierzeńcy, zarówno narodowi polskiemu jak nam, szczerze użyli. Witamy to wielkie dzieło narodowe z najszczerzą radością. Po długich doświadczeniach Polska staje obecnie w szeregu innych narodów cywilizowanych jako wielka potęga polityczna i cywilizacyjna, potęga, godna jej sławnej przeszłości, zarówno w epoce wielkości jak w dniach tragicznych jej dziejów.

W świetną przyszłość narodu polskiego, godnego wielkiej swej duszy słowiańskiej, wierzymy mocno i życzymy mu tego z całego serca.

Na mowę powyższą Naczelnik Państwa odpowiedział:

Jeden z pierwszych ciosów, zadanych przez napadającego wroga, wymierzony był Serbii — bohaterska dzielność, której dowody złożył w przeszłości wielki naród słowiański, ujawniła się znowu. Pańscy rodacy, Panie Ministrze, wskrzesili wszystkie sławne tradycje dziejów w ciągu których przelewali tak często krew swoją szlachetną za świętą sprawę wolności i prawa.

Ten sam ideał kierował zawsze naszymi krokami. Odtąd nasze narody pójdą zgodnie po drodze postępu, cywilizacji i pokojowego rozwoju.

Szczerze życzenia całego narodu polskiego będą niezawodnie towarzyszyć narodowi serbo-kroato-słoweńskiemu na tej drodze, która zapewni mu przyszłość, pełną pomyślności i sławy.

Posel przedstawił Naczelnikowi Państwa swoją swiętę, zaś Naczelnik Państwa zapoznał posła ze swoim otoczeniem. Uroczystą audyencyę zakończyła rozmowa Naczelnika Państwa z posłem Simić'em.

Niepokoje w Cieszyńskiem trwają nadal.

Wskutek prowokacji ze strony Czechów i czeskiej żandarmeryi trwają niepokoje w Cieszyńskiem nadal. W nocy na 26. maja przyszło do poważnej strzelaniny w okolicy Karwina, podczas której zastrzelono rzekomo 5 ludzi. Tak samo zachodzą na kopalniach starcia. Oddział komisji koalicyjnej, który znajdował się dotychczas w Karwinie, opuścił miasto.

Niemcom nie wolno przystąpić do związku narodów.

Na wniosek Francji rozstrzygnęła rada koalicyjna, że Niemców na razie nie przyjmie się do związku narodów.

Gazety niemieckie o gospodarczym położeniu Niemiec.

Przewrót w Niemczech, spowodowany następstwami przegranej wojny, doprowadził Niemcy do zupełnego upadku. Zdawałoby się, że socjalistyczna republika niemiecka, budując na zasadach demokratycznych, uratuje państwo niemieckie od zagłady. Tymczasem kraj ten gospodarczo nigdy nie uclerpił tyle podczas wojny, jak pod rządami socjalistycznymi. Hałas, jaki z dniem każdym zwiększa się w Niemczech, zła gospodarka, która kopie grób całemu życiu gospodarczemu, tarcia partyjne i polityczne, ciężary wojenne i podatki, zrobiły z tak bogatego kraju i z tak zamożnego narodu kraj żebraków i nędzarzy.

Smutna jest przyszłość pruskiej republiki socjalistycznej i beznadziejne jej odrodzenie. Wszelkie żywotne siły narodu niemieckiego, posiadające w sobie energię twórczości państwowej, zostały wytopione i ubezwładnione. Dawny żelazny „Krzyszak“ zamienił się na kornajęcego starca. Rząd niemiecki jest rządem bankrutów a udowadniają nam tego same gazety niemieckie w licznych artykułach i sprawozdaniach.

„Bremerhavener Zeitung“ z dnia 24-go kwietnia b. r. pisze pod tytułem „Verarmung“:

„Nędza w Niemczech jest przypieczętowana a szczególnie ucierpiał z powodu niej stan średni i pracowników umysłowych. Dziś każdy pierwszy lepszy robotnik żyje w większym dostatku i dobrobycie jak profesor uniwersytetu. Ktoby był przypuszczał, że kiedyś woźnica zbierający popiół zarobi miesięcznie 1300 marek. W pewnym uniwersytecie w zachodnich Niemczech profesorowie wystosowali do senatu uniwersyteckiego prośbę, ażeby im powierzono służbę oddźwiernych!“

Tymczasem — tak pisze dalej powyższy dziennik niemiecki — spadamy coraz głębiej w otchłań, z której nie ma żadnego wyjścia i musimy się przypatrywać, jak stan paskarzy i szyberów gromadzi miliony, staturując całe życie gospodarcze, socjalne i polityczne. Zaiste bardzo nas to boli przedstawiać taki obraz czytelnikom o tak kwitującym w Niemczech niegdyś stanie średnim.

A powodem wszelkiej tej nędzy są brutalne wkroczenia w życie gospodarcze państwa. I do tego dołącza się mniemanie rządu, że przez drukowanie pieniędzy papierowych powiększy się majątek, podczas gdy praca produkcyjna wydaje tylko bardzo nikłą ilość dawnych wyrobów; wtenczas nie możemy się dziwić, że podróż dla nas wszystkich prowadzi w przepaść.

Niemcy — tak pisze dalej „Bremerhavener Ztg.“ — coraz głębiej grzęzną w długach. Minister skarbowości dr. Wirth, oświadczył w państwowym wydziale etatowym, iż do dnia 31-go marca b. r. dług wewnętrzny państwa bez długów wojennych wynosił 197 miliardów marek, który z czasem powiększył się o nowe 150 miliardów marek. Objaw ten jest dowodem, że w drukarni państwowej, w której drukują banknoty, nie zabrakło jeszcze węgla. Typowym przykładem dla złej gospodarki naszego całego ustroju państwowego są koleje — których brak dochodowy (deficyt) wynosi 12 miliardów marek, gdy w czasie pokojowym kolej zarabiała rocznie 1 miliard marek. Także

